

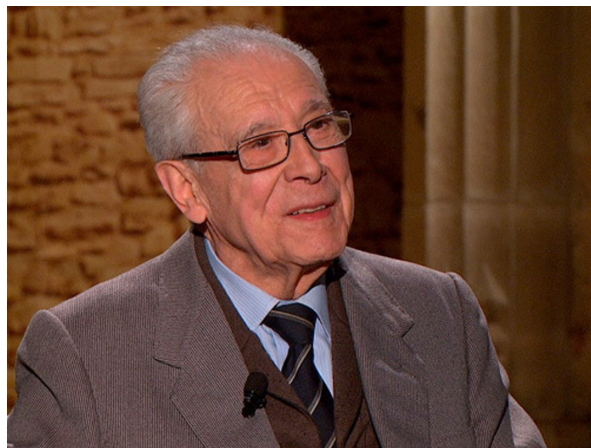
Casimir Martí i Martí

Vilanova i la Geltrú, 1926

Historiador, activista social i sacerdot

Casimir Martí i Martí (Vilanova i la Geltrú, 1926) és sacerdot i historiador.

A proposta de diferents entitats de Vilanova i la Geltrú i de diferents personalitats de la ciutat, el 8 d'abril de 2019, el Ple de l'Ajuntament li va concedir el títol de Fill Predilecte de la Ciutat, el màxim reconeixement que atorga la ciutat, per la contribució a augmentar el prestigi de la ciutat i com a just reconeixement i testimoni de la gratitud col·lectiva per la tasca realitzada al llarg de la seva trajectòria ingent en diverses matèries de caràcter local i de país i transmissor de valors socials

L'activitat professional en el camp de la cultura, la historiografia i l'acció social de Casimir Martí és llarga i es complementa amb molts treballs historiogràfics. Ha combinat la seva tasca professional amb una presència activa en el camp de la transmissió dels valors socials i col·lectius.

Nascut en una família pagesa. Als catorze anys, un cop acabada la guerra civil, va ingressar al seminari. L'any 1952 es va llicenciar en Teologia a la Universitat Pontifícia de Salamanca, on va començar a llegir la «nova teologia» francesa, va ser ordenat prevere en una ordenació massiva que es va fer durant el Congrés Eucarístic celebrat aquell any a Barcelona. El 1954 el bisbe Modrego, preocupat per la qüestió obrera, el va enviar a Roma, on va estudiar Ciències Socials a la Universitat Gregoriana i va llegir Marx. El 1958 s'hi va doctorar amb una tesi que buscava les arrels de l'allunyament de la classe obrera catalana respecte de l'Església vuitcentista, i que Jaume Vicens Vives li va prologar i publicar amb el títol d'Orígenes del anarquisme en Barcelona.

La seva recerca com a historiador va prosseguir a la Barcelona de mitjans del segle XIX. *El moviment obrer durant el Bienni Progressista*, escrit conjuntament amb Josep Benet i editat en dos volums el 1976. Posteriorment ha publicat *L'Església de Barcelona (1850-1857): implantació social i dinàmiques interns* (1984) i *L'integrisme a Catalunya. Les grans polèmiques (1881-1888)*, aquest darrer amb Mn. Joan Boneti Baltà (1990).

Des del 1963 va col·laborar habitualment a El Correo Catalán i en revistes com Serra d'Or o Qüestions de vida cristiana. Va ser professor a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'ICESB, i ha estat el primer director de l'Arxiu Nacional de Catalunya (1980-1991).

La seva activitat sacerdotal ha estat guiada pel principi de llibertat religiosa consagrada al Concili Vaticà II, que l'ha portat, després de la crisi d'Acció Catòlica a mitjan dels anys seixanta, a difondre'n els ensenyaments (va fer, amb Josep Bigordà, una edició comentada de l'encíclica Pau a la terra de Joan XXI) i, sobretot, a portar-los a la pràctica a la perifèria obrera de Barcelona.

Des del 1976 i fins a la jubilació l'any 1991 va ser rector, amb Josep M. Rovira Belloso com a vicari, de la parròquia de Santa Maria del Gornal, a l'Hospitalet de Llobregat, a la qual continua vinculat. Al marge de la jerarquia eclesiàstica, el 1994 va crear el full informatiu quinzenal *El pregó* en la seva activitat com a capellà de la parròquia situada al barri del Gornal. Hi actuà més de 32 anys, des de l'any 1976. La parròquia és una institució que es fa present al barri no solament perquè ofereix serveis religiosos als cristians que s'hi integren i als veïns que en demanen, sinó també perquè, d'entrada, es considera com una entitat situada civilment en un mateix nivell que les altres entitats localitzades a la barriada, amb les quals col·labora en tots els objectius que són d'interès general.

Casimir Martí ha exercit sempre la seva condició de vilanoví, com una expressió d'una dedicació cívica i cultural a la seva ciutat, capbussant-se en la seva història i col·laborant en moltes de les accions que s'han portat a terme per projectar el seu patrimoni cultural i social. Sempre ha treballat amb extraordinària vocació de preservació del patrimoni històric i de projectar-lo al país a través del seus estudis i les seves publicacions.

Obres:

- *Orígenes del anarquismo en Barcelona* (1959), amb pròleg de Jaume Vicens i Vives
- *Barcelona a mitjan segle XIX. El moviment obrer durant el Bienni Progressista* (1975-76), amb Josep Benet i Morell
- *L'Església de Barcelona (1850-1857)* (1984)
- *L'integrisme a Catalunya. Les grans polèmiques: 1881-1888* (1990)
- *Vilanova i la Geltrú 1850-1975, vol. I: Expansió i crisis de la indústria i de la democràcia 1850-1936* (1997)
- *Santa Maria del Gornal. 25 anys* (2001)